

K 7/M 45

120000869072

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**57.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
10-26.03.2017
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**57.
INTERNATIONAL FESTIVAL
10-26.03.2017
RUSE, BULGARIA**

**РУСЕ-
ГРАД НА
СВОБОДНИЯ
ДУХ**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

25 years UUBB

Y $\frac{7}{N45}$

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

57. Международен фестивал
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
10 – 26 март 2017

EUROPE FOR FESTIVALS
FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LABEL 2015-2016

РУСЕНСКИ ФЕСТИВАЛЕН ОРКЕСТЪР
Хор ПРОФ. ВАСИЛ АРНАУДОВ – Русе

Диригент
ЕМИЛ ТАБАКОВ

Солисти
АЛЕКСАНДЪР СОМОВ виолончело
ДАРИНА ЛИНКОВА сопран
ГАЛЯ СИМЕОНОВА сопран
Четец
ЕВГЕНИЯ ЯВАШЕВА

Диригент на хора
Свилен Димитров
Хормайстор
Евгени Желязков

26 март, неделя, 19 ч.
Доходно здание

448283

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869072

Програма

I.

ЕДУАРД ЕЛГАР

(1857 – 1934)

Концерт за виолончело, оп. 85, ми минор (1919)

Allegro. Moderato

Lento. Allegro molto

Adagio

Allegro

II.

ФЕЛИКС МЕНДЕЛСОН-БАРТОЛДИ

(1809 – 1847)

Театрална музика *Сън в лятна нощ* (1842)

Overture

Scherzo

L'istesso tempo. Allegro vivace

Song with Chorus

Andante

Allegro appassionato

Allegro

Con moto tranquillo

Andante. Allegro molto

Wedding march

Marcia funebre

A dance of Clowns

Allegro vivace

Finale

Едуард Елгар е първата ярка фигура в английската музика след Хенри Пърсел. Обединявайки художествените принципи на късния романтизъм и традициите на английския фолклор и полифония от 17. век, той достига до свой индивидуален стил, отличаващ се с уравниовесеност и гъвкавост на фактурата, майсторска оркестрация, мелодичен чар, тънък психологизъм и благородство.

Елгар наследява баща си като органист в църквата *Сейнт Джордж* в родния си град Бродхийт, свири на цигулка и фагот, работи с хора и Филхармонията на Уорчестър, изнася концерти като пианист и органист, гастролира като диригент в Италия, Франция и САЩ. Получава награди, научни титли, удостоен е със званието *Майстор на кралската музика*. През 30-те години на 20. век името му звучи като символ на английската музика. Той е от малкото щастливи автори, които приживе се радват на творческо признание.

Концертът за виолончело, написан през 1919 в една усамотена в горите на Съсекс къща, е последното значително произведение на композитора. Този своеобразен *военен реквием* е изпълнен за първи път на 26 октомври 1919 и е последната премиера, на която любимата му съпруга присъства. Пет месеца по-късно Алис умира, а с нейната смърт сякаш си отива и неговата творческа инвенция. Концертът е уникална *дръзко-новаторска* творба, внушаваща респект с мащабността на формата, съвършената оркестрация и богатата скала на емоционалните състояния. Първата част е ярко виртуозна и бравурна (особено соловата партия); втората наподобява фантастично *moto perpetuo*; третата е страдна, развълнувана елегия, а Финалът е замислен като музикална шега, но веселото скерцо бива внезапно прекъснато от появилото се болезнено-трагично чувство в края на творбата.

През лятото на 1826 17-годишният **Феликс Менделсон** живее в околностите на Берлин и чете с увлечение току-що преведените произведения на Шекспир. Запленен от приказния колорит и светлата поетичност на ранната Шекспирова комедия *Сън в лятна нощ* (1594/95), Менделсон написва по нея творба, с която слага началото на един нов жанр – романтичната концертна увертюра. За разлика от другите композитори на 19. век (Росини, Гуно, Лист, Берлиоз, Верди, Чайковски), Менделсон е привлечен не от грандиозните трагедийни Шекспирови страсти, а от поезията на природата, обаянието на приказната народна фантастика, блестящото остроумие, съчетаването на измислицата и реалността, фантастиката и бита, любовните перипетии и картините на приказното царство на вълшебния

Оберон. Пиесата на Шекспир разказва за скарването между Титания и Оберон – царица и цар на елфите, заради едно дете от свитата на Титания, което тя отказва да даде за паж на Оберон. Така владетелите на елфите се скарват, но Оберон иска да накара съпругата си да го послуша и заповядва на своя слуга Пък да омагьоса жена му със специално цвете, което приспива хората и ги кара да се влюбят в първото същество, което видят като се събудят. И така, заради това цвете се заплита историята и между Титания и Оберон, и сред хората, които са в гората за сватбата на краля Тезей и амазонката Хиполита. Над всичко, обаче, цари светла празничност и палавият смях на веселия лудетина Пък – главен виновник за забавните неуредици и хитро скроената бъркотия.

Според Менделсон в увертюрата са пресъздадени само онези образи и емоции, които са го запленили в пиесата. Създадена сякаш от вълшебен сън, тя разкрива приказния живот на омаяната в лятна лунна нощ гора и поезията на нощния пейзаж, изпълстрена с чудеса. Първото изпълнение на увертюрата е в домашна обстановка за четири ръце на 19 ноември 1826, симфоничната ѝ премиера – на 20 февруари 1827 в Щетин, а под диригентството на автора – на 24 юни 1829 в Лондон.

Седемнадесет години по-късно Менделсон отново се обръща към пиесата по предложение на крал Фридрих Вилхелм IV, който, бивайки във възторг от театралната музика на композитора към трагедията на Софокъл *Антигона*, му предлага да напише по-голямо произведение по *Сън в лятна нощ*. Така към увертюрата се прибавят още 13 части, превръщащи творбата в своеобразна сюита. Премиерата е на рождения ден на пруския крал на 14 октомври 1843 в театралната зала на Потсдамския дворец, а четири дни по-късно – в Берлин.

Театралната музика *Сън в лятна нощ* съдържа увертюра, тринадесет инструментални и хорови номера и драматични диалози с оркестров съпровод. Понякога увертюрата и четирите контрастни симфонични номера (1, 4, 5, 6) се изпълняват като сюита. Първият рисува въздушния свят на елфите, забавляващи се в тайнството на нощната гора. Четвъртият е един от малкото поривисто-страстни епизоди – героинята търси навсякъде своя неверен любим. Петият умиротворява страстите и всичко във вълшебната гора потъва в сън, а шестият е блестящият *Сватбен марш*, направил по-късно Менделсон безсмъртен. За първи път като сватбен марш той прозвучава на 2 юни 1847 по време на венчавката на Дороти Карю и Том Дениъл в църквата *Св. Петър* в малкото британско градче Тивъртън. Но

истинската му популярност идва след петнадесет години, когато на 25 януари 1858 е изпълнен на сватбата на пруския крал Фридрих Вилхелм IV и 17-годишната британска принцеса Виктория Аделхейда, най-голямата дъщеря на кралица Виктория.

Темата Шекспир в музиката е необятна, а *Сън в лятна нощ* дава вдъхновение на Хенри Пърсел за *Кралицата-фея* (1692), на Ричард Леверидж за комичната опера *Комична маска за Пирам и Тисбе* (1716), на Джон Смит за операта *Фей* (1755), на Вебер за операта *Оберон* (1826), на Бритън за операта *Сън в лятна нощ* (1958), на Баланчин за уникалната хореографска постановка (1962)..., а музиката на Менделсон дава стимул на Лист за виртуозната клавирна транскрипция на *Сватбения марш* и *Танцът на елфите*.

Никой друг композитор не би могъл да пресъздаде в музиката нежната чувствителност на тези влюбени двойки така, както Менделсон го прави в интермецето, приличащо на красива инструментална „Песен без думи“. Никой като него не би могъл да пресъздаде дъгата, седефените отблясъци на тези малки коболди и блестящата изразителност на сватбата.

Ференц Лист

Кариерата на **Емил Табаков** като диригент започва от Русенската филхармония през 1976. От 1979 до 1988 ръководи Камерния ансамбъл *Софийски солисти*, а в периода 1985 – 2000 последователно е диригент, главен диригент и музикален директор на Софийската филхармония. От 1994 до 1999 е и главен диригент на Белградската филхармония. В периода 2002/08 оглавява Симфоничния оркестър на Билкент – Анкара. От края на 2008 до края на 2015 е последователно директор на дирекция *Музикална продукция и състави* на БНР и главен диригент на Симфоничния оркестър на БНР. Гостува сам и с ръководените от него оркестри в почти всички европейски страни, както и в САЩ, Австралия, Канада, Япония, Южна Корея, Сингапур, Тайван, Бразилия, Южна Африка, Иран и др.

Репертоарът на Емил Табаков включва оперни и симфонични произведения от всички музикални епохи. Осъществява записи на симфонични и оперни произведения за *Балкантон* (България), *Елан* (САЩ), *Капричио Делта* (Германия), *Мега-Мюзик* (България), *Пентагон* (Холандия), *Гега Нью* (България), *EMI*, *NaXos* и др.

Александър Сомов е роден в София и още като ученик в НМУ *Любомир Пипков* изнася концерти в България, Германия, Италия, Испания и Израел.

Получава стипендия за обучение в *Guildhall School of Music and Drama* в Лондон, където през 1998 става първия музикант от Източна Европа, спечелил *Златен медал* – най-престижното отличие на британските консерватории. Носители на наградата в миналото са Жаклин Дюпре, Тасмин Литъл, Уилям Примроуз и Брин Тервел.

Следват гастроли с концертите на Дворжак, Елгар, Шуман, Шостакович, Брамс, Бетовен, Щраус, Чайковски, Гулда, Търнидж, Губайдулина във Великобритания, Германия, България, Франция и Испания под диригентството на Томас Цеетмаер, Хайнрих Шиф, Марк Албрехт, Тиери Фишер, Теодор Гушлбауер, Пол Макрийш, Милен Начев, Пламен Джуров, Мартин Пантелеев и др.

Като камерен и солов изпълнител концертира в Европа, Япония и Китай с музиканти като Жан-Ив Тибод, Томас Цеетмаер, Жерар Козе, Симон Трпчески, Тасмин Литъл, Франсоа-Рене Дюшабъл, Борис Гарлицкий, Марк Албрехт, Александър Торадзе и Джон Йорк.

Звукозаписната му дейност включва компактдискове за *Naxos* и *Gega New*, както и многобройни архиви в *BBC Radio*, БНР и Полското национално радио.

От 2006 е соло челист на Филхармоничния оркестър на Страсбург и професор в Страсбургската консерватория, а от 2003 е редовен гост водач на виолончелите на Лондонска филхармония (LPO), Лондонския симфоничен оркестър (LSO), Хале оркестър (Манчестър), Английския камерен оркестър и *SWR* Фрайбург.

Дългогодишен ценител и изпълнител на английската музика, Александър Сомов работи със Сър Колин Дейвис над Елгар и с пианист-композитора Нейтън Уилямсън, с когото отбелязват 100-годишнината от рождението на Бенджамин Бритън със серия от концерти и лекции в Лондон, Съфолк (родното място на Бритън) и Страсбург, а през 2014 изпълнява българската премиера на Симфонията му за виолончело и оркестър с оркестъра на БНР под диригентството на маестро Георги Димитров.

Сопраното **Дарина Линкова** завършва *Нов български университет* със специалност *класическо пеене* през 2011. Началото на музикалното си образование тя получава в Детския хор на БНР, където прекарва десет години под палката и ръководството на акад. Христо Недялков. През 2013 и 2014 Линкова печели две стипендии при Райна Кабаиванска за майсторски клас с великата българска оперна прима в град Модена, Италия, където Линкова прекарва две учебни години в Института *Веки-Тонели*. Връзката с Кабаиван-

ска изиграва решаваща роля в развитието на младото сопрано.

През 2013 Линкова е полуфиналист на конкурса *Рената Тебалди* в Сан Марино, а през 2015 е приета за пасивен участник в *Академия Росиниана* в град Пезаро, Италия от Маестро Алберто Дзедда.

Сред последните изяви на Линкова са изпълнението на *Йоханес Пасион* от Й. С. Бах, Девета симфония от Бетовен под палката на Петко Димитров на 25-тата годишнина на *Нов симфоничен оркестър* в зала България и концертно изпълнение на операта *Кралицата на феите* от Хенри Пърсел с диригент английския клавичембалист Патрик Ертън в Дворец Врана, София.

Галя Симеонова завършва СМУ *Панайот Пипков* в Плевен със специалност *пиано*, а след това НМА *Панчо Владигеров* в София със специалност *оперно пеене* в класа на Велизара Караянкова и доц. Ирена Бръмбарова. В периода 1997 – 2003 посещава майсторските класове на Александрина Милчева.

Като солист участва в разнообразни оперни и кантатно-ораториални продукции, сред които: *Сватбата на Фигаро* от Моцарт (Барбарина), *Травиата* от Верди (Анина), *Ходът на времето* от Йордан Дафов, *Метаморфози* от Лазар Николов с ансамбъл *Акордати*, в *Тойота класик Тур* – оперни концерти с Васко Василев (цигулка) и Памела Тан Никълсън в Азия (Бруней, Филипини, Малайзия, Индонезия, Сингапур, Камбоджа, Виетнам и Лаос) и др.

През 2012 е солист в *Сън в лятна нощ* от Ф. Менделсон – продукция на оркестъра и смесения хор на БНР под диригентството на Емил Табаков.

Носител е на награди от международни конкурси, сред които Първа награда за солово пеене от Международния конкурс в Ланголен, Англия (1996). Лауреат е на международните конкурси в Нерпелт (Белгия), Монтрьо (Швейцария) и Анкара (Турция).

Програмата подготви
Мария Дуканова

Фестивален оркестър
Състав 2017

Първа цигулка

Десислава Чолакова
Преслав Ганев
Цветелина Кръстева
Росен Иванов
Звезделина Йорданова
Нина Бранкованова
Бисера Димитрова
Лилия Якимова
Людмила Каймаканова
Галина Карааргирова
Христина Маринова
Веселина Ценова
Елена Ганова
Златина Удварева

Втора цигулка

Живко Георгиев
Даниел Пеев
Цанка Георгиева
Кремена Миланова
Мирослав Божинов
Сашка Кралева
Виолета Стоянова
Марта Бонева
Велизар Проданов
Мила Иванова
Александър Събев
Цвета Бонева

Виола

Несрин Байрамогуллари
Ваня Тантикова
Людмила Иванова
Нели Ненова
Детелина Григорова
Владимир Русев
Димитър Пенев
Татяна Филипова
Боян Колев
Николай Христов

Виолончело

Бояна Антонова
Иво Александров
Пламен Саманджиев
Николай Гроздев
Ирена Манева
Антонио Чорбаджийски
Валя Топалова
Георги Георгиев

Контрабас

Димитър Иванов
Силвана Станева
Ралица Симеонова
Михаил Сираков
Илия Игрибозов
Веселин Дочев

Флейта

Явор Желев
Кремена Ачева
Надежда Андреева

Обой

Байрам Байрамогуллари
Светлана Анчева

Кларинет

Здравко Саралиев
Преслав Петков
Димитър Димитров

Фагот

Любо Минков
Вежен Резашки

Валдхорна

Ясен Теодосиев
Васил Влайков
Денислав Анчев
Николай Цанев

Тромпет

Петър Македонски
Стоян Стоянов
Стефан Стоянов

Тромбон

Минчо Томанов
Стилиян Митев
Александър Фогел

Туба

Байо Баев

Ударни инструменти

Румяна Михайлова
Стоян Павлов
Невена Иванова

Комендант на оркестър:

Никола Георгиев

AMERICA FOR
BULGARIA
FOUNDATION

MID ATLANTIC
ARTS FOUNDATION

interculture
foundation

Interculture Foundation
Mid-Atlantic Arts Foundation
through USArts International in partnership
with the National Endowment for the Arts,
the Andrew W. Mellon Foundation
and the John D. and Catherine
T. MacArthur Foundation

GOETHE
INSTITUT

FORTISSIMO
ФОРТИСИМО

MODO
MODO.BG

MINISTRY OF CULTURE
CZECH REPUBLIC

ЧЕШКИ ЦЕНТЪР
ČESKÉ CENTRUM

ISTITUTO
italiano
DI CULTURA
SOFIA

The Met
ropolitan
Opera **HD
LIVE**

i**bank**
Винаги го теб

ROUSSE
REGIONAL MUSEUM
OF HISTORY

RUSE
ART
GALLERY

Русе
apm **R**
ОБЩЕСТВЕНА ПРЕДПРИЕТИЕ

BH
БН

PROF. V. STOYANOV
NATIONAL SCHOOL
OF ARTS - RUSE

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО
БНР

КВАТРА
сериализи за изкуство, култура и публицистика

1 2
БНТ БНТ